

Nieuwsbrief kamerkoor Vox Flevium nr 1, april 2023

Welkom!

Voor u ligt de eerste nieuwsbrief van kamerkoor Vox Flevium uit Swifterbant. Als kamerkoor zijn we al bijna 25 jaar bekend in Flevoland met een gemengd, maar voornamelijk klassiek repertoire. We zijn allemaal enthousiaste amateurs die een goed niveau nastreven, waarbij de onderlinge band zeker ook heel belangrijk is. We zijn zeer verheugd u vanaf heden vier keer per jaar te kunnen informeren over ons koor en onze concerten via deze nieuwsbrief. Ook vindt u volop achtergrondinformatie bij het repertoire dat we ten gehore brengen tijdens onze uitvoeringen. Tegelijk met het in de wereld zetten van deze nieuwsbrief wordt er gewerkt aan onze vernieuwde website waar we erg trots op zijn en waar u binnenkort een kijkje op kunt nemen. We hopen dat u onze eerste nieuwsbrief met veel plezier zult lezen en natuurlijk bent u vooral van harte welkom bij ons komende voorjaarsconcert!

Nieuwe leden gezocht

Vox Flevium heeft plek voor tenoren en bassen. Onze vaste repetitie-avond is op woensdag van 20.00 tot 22.00 uur in De Hoeksteen te Swifterbant. Houdt u van zingen, kom dan vrijblijvend een keer kennismaken. U kunt contact opnemen met onze voorzitter: aderieke.karst@gmail.com.

Ons voorjaarsconcert

Ons voorjaarsconcert “*Over Thuiskomen, liederen over land, lucht en water*” wordt uitgevoerd op **zaterdagavond 13 mei om 20.00 uur in De Hoeksteen, De Poort 17-19 in Swifterbant**. Het concert staat onder leiding van onze dirigent Sippie Broersma en deze avond is Yunus Kiran onze pianist. De toegang is €12,50 euro inclusief consumptie. Kaartverkoop aan de zaal of opgeven via onze website www.voxflevium.nl.

Toelichting op het programma

Over thuiskomen: Liederen over land, lucht en water.

Elk mens verlangt naar een plek waar hij zich thuisvoelt. Op land hebben we letterlijk een huis nodig om in te wonen, maar we zijn ook een onderdeel van de natuur. Zo voelen we ons thuis bij de primula's in het bos (*The Evening Primrose, Benjamin Britten*) en genieten we van het opgewonden zoemen van een bij, die driftig elke bloem bezoekt voor nectar en druk op en neer vliegt in hitte en kou (*The Bee, Frank Bridge*). Soms

zijn we de weg naar huis een beetje kwijt en horen in het donker een roep van liefde en schoonheid uit de verte die ons weer huiswaarts doet keren. (*The Road Home, Paulus*). Het is ook op land dat twee boeren, broers, hun werk doen, de grond bewerken en in harmonie met de seizoenen ploegen, zaaïen en maaien. (*Two Brethren*). Stevig geworteld in de aarde kunnen onze relaties tot bloei komen en kunnen we dromen dat elk van onze dagen een dag in het paradijs weerspiegelt. (*The Marriage, Eric Whitacre*). Tot slot is er het diepe besef dat elke dag, net als ons leven, aan zijn einde komt (*The Long day closes, Arthur Sullivan*) en dat ook het jaar in de herfst begint af te sterven, verdrietig, ja, maar ook zinvol om bij stil te staan. (*The Autumn is old, Gustav Holst*).

Ver van huis wordt er heel wat afgezworven op zee. De geest van een geliefde zwerft rond op een schip waarmee hij aan land probeert te komen om zijn liefje op te halen. De zeilen zijn van zijde en de mast is van goud en er is volop muziek, allemaal ter ere van zijn lief. (*The Lover's Ghost, Vaughan Williams*). En soms wordt een geliefde

letterlijk gek van verdriet omdat haar minnaar van haar is weggegaan, ver over zee. Beide partners zoeken houvast in hun wederzijdse liefde, waarvan ze volledig overtuigd zijn (*I Love my Love, Gustav Holst*). Betoverend is de zee ook en mysterieus, kalm en vredig na de donkere nacht, waarin het jonge zeehondje getroost en tot rust gewiegd kan worden (*The Seal Lullaby, Eric Whitacre*). De Westenwind die over de zee komt, roepen we aan om in ons hart tot rust te komen, maar dat doet de wind niet voordat hij de rimpelingen heeft opgezweept tot golven van vuur (*Weary Wind of the West, Edward Elgar*). Als alles tot rust is gekomen in de natuur en in ons zelf komt er ruimte in ons hart voor een ontroerend gebed aan Maria, eenvoudig en stil, voor allen die door natuurgeweld alles verloren hebben. Ook wij zelf smeken om genade en heling (*Requiem, Eliza Gilkyson*).

Lucht is adem, is inspiratie, is geest. We hebben levensadem nodig om bij onszelf

thuis te kunnen komen. Als mens willen we ook graag thuis zijn in de kosmos en dat doen we door omhoog te kijken naar de sterren. Verwondering spreekt uit een eenvoudig kinderliedje waarin duizenden sterretjes twinkelen aan het firmament en in de muziek, (*Twinkle, twinkle, little star, Daniel Elder*). En wie zou denken dat de aanblik van een regenwolk die zijn druppels zachtjes op de aarde laat vallen, een mens zelfs tot tranen toe kan bewegen ... (*The Shower, Edward Elgar*). Tot slot zweven we vrij en verlost van aardse pijn weg onder de ongelooflijke aanblik van een nacht vol van stralende sterren (*Sure on this shining night, Morten Lauridsen*) en komen hemel en aarde samen terwijl, overdonderd door de schoonheid van de maanverlichte nacht, onze ziel het uitjubelt (*Ballad to the moon, Elder*).

Land, lucht en water: we zijn er thuis!

Laura Bakker

Uitgelicht

De dichter en de componist: James Agee en Morten Lauridsen

*Sure on this shining night of star-made shadows round
Kindness must watch for me this side the ground
On this shining night, this shining night
The late year lies down the north
All is healed, all is health
High summer holds the earth, hearts all whole
Sure on this shining night
I weep for wonder wand'ring far alone
Of shadows on the stars*

Dit is de tekst van een van de liederen die we in ons mei-programma zingen. Het gedicht is van de Amerikaanse dichter en schrijver James Agee (1909-1955), die het in 1934 publiceerde in zijn bundel *Permit Me Voyage*. Eigenlijk is de tekst zoals wij hem kennen, slechts een onderdeel van het veel langere gedicht van Agee: *Descriptions of Elysium*. Het was Samuel Barber die in 1940 juist deze bovenstaande woorden koos (het tweede deel uit *Descriptions of Elysium*) om er een solo stuk voor sopraan en piano van te maken met de titel *Sure on this shining night*.

In navolging van Barber gebruikte de eveneens Amerikaanse componist Morten Lauridsen (1943) dit gedeelte uit het volledige gedicht voor zijn bewerking van *Sure on this Shining Night* in 2005. Het zou een van Lauridsens meest geliefde en bekende liederen worden, gezongen door koren over de hele wereld. Ook Vox Flevisum heeft het lied in zijn hart gesloten, maar waarom eigenlijk?

Wie heeft nog nooit op een mooie late zomeravond een wandeling gemaakt en omhooggekeken naar de sterren en werd niet overvallen door een bijna niet te bevatten gevoel van verwondering en ontzag? Stel je zo'n avond en sterrennacht voor, terwijl je misschien wel terugdenkt aan het leven dat je tot nu toe geleid hebt, met al zijn ups en downs, pijn en verdriet, zijn hoogtepunten en soms diepe dalen. En ineens voel je, terwijl je naar die waanzinnig grootse sterrenhemel kijkt, dat er wel een stukje vriendelijkheid en goedheid op je neer lijkt te dalen, dat alle puzzelstukjes in je leven samenvallen en al je pijn genezen is. De koude van het noorden gaat liggen en de aarde is in de ban van de warme zomer, die alles geneest en gezond maakt en een volledig gevoel van eenheid in je hart teweegbrengt.

Een soortgelijk gevoel heeft Agee ook in de novelle *The Morning Watch* beschreven waar zijn hoofdpersoon, de jongen Richard, de volgende ervaring heeft:

“Voor de eerste keer dit jaar voelde hij de grond onder zijn blote voeten...Hoewel de bodem van dit schoolplein vol stoffig grind lag, voelde hij de levendigheid ervan door zich omhoog stromen als een snik en het deed zijn ogen naar de nacht omhoogkijken, vol verwondering. Er was geen maan en de weinige sterren die te zien waren, verbleekten door een soort van glimlachende, alomvattende, melkachtige stilte, geen mist, of zelfs maar de lichtste aanwijzing van nevel, maar alsof de hele lucht en hemel bestonden uit een zachte, hemelse ademtocht.”

(vertaling Laura Bakker; bron: <https://albertblackwell.blogspot.com/2020/06/agee.html>)

Misschien is zo'n allesomvattende eenheidservaring zelfs wel iets dat je alleen maar kunt ervaren als je alleen bent. De ontroering die je ziel huilen doet terwijl je alleen ronddoelt maakt misschien wel dat je je juist eenzaam of melancholiek voelt en tegelijkertijd intens gelukkig.

De betekenis van de schaduwen van de sterren in de slot regel is wat lastig te vatten. De muziek zoals Lauridsen die componeert, lijkt zeker een dissonant te bevatten. Uit het hele stuk spreekt verwondering en warmte, maar de alten zingen aan het einde drie maten lang een subtiele dissonante C bij "I weep alone of shadows" die opgelost wordt in het ges-akkoord op het laatste woord "stars." Zo valt er in de muziek, net als in het gedicht, even een schaduw over alle verwondering en is er naast die grote, kosmische ontroering ook plek voor een stukje melancholie.

Wie Lauridsens eigen uitleg over de oorsprong van zijn muzikale ideeën wil zien kan onderstaand filmpje bekijken. Hoe dan ook, hij heeft met *Sure on this shining night* een lied gecomponeerd dat ons als zangers en hopelijk u als lezers/ luisteraars even een moment de adem beneemt en doet beseffen welke bijzondere plek we als mens in het universum innemen.

Laura Bakker

USC
Thornton
School of Music

A black and white portrait of Morten Lauridsen, an older man with a beard and glasses, looking slightly to the left. The background is dark.

MORTEN LAURIDSEN

“Sure on this Shining Night”

Vooruitblik

Ons najaarsconcert vindt plaats op 28 oktober 2023 in Harderwijk en op 5 november in Swifterbant. Ook zal er in december weer een kerstworkshop zijn. Houdt u onze nieuwsbrief en website in de gaten!

[concertagenda 2023-2024](#)

Colofon

Kamerkoor Vox Flevium

www.voxflevium.nl

Repetitie woensdagavond 20.00 – 22.00 uur

De Hoeksteen, Swifterbant

Nieuwsbrief door Pr commissie Joke van Tuijl en Laura Bakker